

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200184
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8619200184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 921,59 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku pôvodného Okresného súdu Svidník, v súčasnosti Okresného súdu Bardejov – pracovisko Svidník č.k. 3Csp/10/2019-194 z 16.12.2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 100 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodne Okresný súd Svidník, v súčasnosti Okresný súd Bardejov – pracovisko Svidník (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, ktorý bol v poradí druhým rozsudkom, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe žalobkyne, rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 460 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou súdu podanou 31.1.2019 domáhala toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.921,59 eura. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4Csp/27/2017 bola ako spotrebiteľka úspešná, má preto nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, zo žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, treba ho chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie kedy to okolnosti vyžadujú. Zo žaloby nevyplýva ani

označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému porušeniu sa finančné zadostučinenie uplatňuje.

Z vykonaných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom č.k. 4Csp/27/2017-64 zo dňa 21.2.2012 bolo rozhodnuté tak, že „I. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500016697 zo dňa 8.11.2012, uvedená v bode 8., ods. 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 367,49 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 167,04 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby., je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. II. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500016697 zo dňa 8.11.2012, uvedená v bode 8., ods. 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl.2 Žiadosti/Zmluvy.“ , je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. III. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.921,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 921,59 eura od 16.3.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Priznáva žalobkyni voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 175,00 eur na účet Okresného súdu Svidník do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/64/2018-118 z 25.10.2018, a to v jeho napadnutej časti výroku III., IV. a V.

Zistené skutkové okolnosti, výsledok rozhodnutia v konaní vedenom na okresnom súde ako aj na odvolacom súde mal súd prvej inštancie za taký, ktorý odôvodňoval priznať žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 1.460 eur. Žalobkyni bola poskytnutá suma 1.132,51 eura, žalovaný od žalobkyne prijal plnenie v sume 4.054,10 eura. Plnenie nad poskytnutú sumu peňažných prostriedkov predstavuje pre žalovaného plnenie bez právneho dôvodu. Zmluva, na základe ktorej žalobkyňa žalovanému plnila, neobsahuje základné zákonom predpísané náležitosti. Má obsahovať konečnú splatnosť úveru, výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré musia byť priamo obsahom zmluvy a uvedené majú byť jasne, zrozumiteľne a jednoznačne. Na správnosť záveru, ku ktorému dospel súd, pokiaľ uložil žalovanému vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie, nemá podľa súdu prvej inštancie vplyv ani rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. Podľa súdu prvej inštancie takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie záväzný pre vnútroštátny súd. Jeho úlohou je poskytnúť vnútroštátnemu súdu výklad práva únie, ktorý môže pomôcť pri jeho aplikácii. Pokiaľ si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, dôsledky tohto konania nemôžu znášať fyzické osoby, a preto im podľa súdu prvej inštancie nemôže byť uložená na základe neprebranej, resp. nesprávne prebranej smernice žiadna povinnosť. Naviac, pre záver o bezúročnosti postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí vymedzených zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Podľa súdu prvej inštancie výška ním priznaného finančného zadostučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu. Primerané finančné zadostučinenie má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi, zároveň odradiť dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. Podľa súdu prvej inštancie v danom prípade sa jedná o viacnásobné porušenie spotrebiteľských práv a to nielen v tom, že zmluva neobsahovala povinné náležitosti, naviac, boli v nej dohodnuté úžerné úroky

z omeškania vo výške až 70 % ročne, čo mal súd prvej inštancie za jasný prejav nepoctivého konania zo strany žalovaného ako dodávateľa. Primeraná tak bola suma finančného zadostučinenia 1.460 eura predstavujúca 50 % zo sumy 2.921,59 eura, ktorú súd prvej inštancie považoval za primeranú a vo zvyšku žalobu zamietol.

Výrok o nároku o náhradu trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho výroku I., III. podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku, žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok v rozsahu napadnutých výrokov zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, alebo aby ho zmenil a žalobu zamietol. Podľa žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie je nezákonný z dôvodu nepreskúmateľnosti úvahy súdu a rozsudku o výške zadostučinenia 1.460 eur. Nevyplyvajú z neho ani skutkové dôvody a ani právne posúdenie, ktoré by konkretizovali aspoň v základnej rovine úvahu konajúceho súdu o primeranosti tejto sumy. Priznanie nároku na zaplatenie sumy 1.460 eur za situácie kedy žalobca ani v základnom rozsahu netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by umožnili súdu zvážiť primeranosť žalobnej požiadavky čo do základu aj čo do výšky je nezákonné pre nedostatok dôvodov. Namieste je tiež namietnutie porušenia práva žalovaného na súdnu ochranu a jeho práva na riadne vyporiadanie sa s jeho procesnou obranou v konaní. V rámci procesnej obrany namietal neprimeranosť spôsobu výkonu práva uplatňovať primerané finančné zadostučinenie. Žalobkyňa si už v konaniach vedených pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 6Csp/72/2018, 7Csp/57/2018 uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie. Účelovo začala samostatné konanie odkazujúce na rozsudok 4Csp/27/2017. Na základe tohto rozsudku predsa mohla tvrdený nárok v tomto konaní uplatniť už v označených skorších konaniach. Súd prvej inštancie sa mal ex offio vysporiadať s tým, či výkon práv v tomto konaní je v súlade so zákonom, najmä s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Či postup žalobkyne, ktorá v zásade od každého iniciovaného konania, podáva žaloby samostatne, bez toho, aby podala jednu žalobu, čo nemá žiadny oprávnený alebo vecný alebo procesný význam, neodporuje účelu zákonného ustanovenia. Žalobkyňa bez relevantného dôvodu nepodala jednu žalobu, ale x žalôb. Posúdenie súdu prvej inštancie je podľa žalovaného nepreskúmateľné pre absenciu primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom vysporiadať sa s argumentom žalovaného.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Poukázala na to, že v konaní predovšetkým tvrdila, že vznik akejkoľvek ujmy nie je pre nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie nevyhnutný, dokonca nie je nevyhnutná ani samotná hrozba vzniku ujmy. Poukazujúc na platnú právnu úpravu, § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pre priznanie nároku na primerané finančné zadostučinenie postačuje splnenie jedinej požiadavky, a to je úspech spotrebiteľa na súde. Podľa žalobkyne, jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky je výška škodlivého následku vyjadrená vždy v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí alebo mienil spôsobiť. Odpadá dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa. Čo sa týka rozsahu finančného zadostučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré bolo potrebné pri určení výšky zadostučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie postupoval správne keď prihliadol najmä na rozsah reálnej ujmy, ktorú žalovaný žalobkyni spôsobil bezdôvodným obohatením na jej úkor. Žalobkyňa k vyjadreniu pripojila aj listiny o začatí exekučných konaní proti nej ako povinnej na základe návrhu oprávneného, ktorým bol žalovaný.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 26.5.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho vo vyhovujúcom výroku zmenil.

5. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4Csp/27/2017 v pozícii žalobcu – spotrebiteľa, domáhajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia 2.921,59 eura s prísl. a určenia neprijateľných zmluvných podmienok úspešná, keďže rozsudkom č.k. 4Csp/27/2017-64 z 21.2.2018, pôvodne Okresný súd Svidník rozhodol, že „I. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č.

8500016697 zo dňa 8.11.2012, uvedená v bode 8., ods. 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 367,49 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 167,04 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby., je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. II. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500016697 zo dňa 8.11.2012, uvedená v bode 8., ods. 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl.2 Žiadosti/Zmluvy.“ , je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. III. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.921,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 921,59 eura od 16.3.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Priznáva žalobkyni voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 175,00 eur na účet Okresného súdu Svidník do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.“ Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/64/2018-118 z 25.10.2018 a potvrdený bol vo výrokoch III., IV. a V. Základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol tým daný.

6. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, jazykovo-gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný význam, má sa výrazom použitej právnej normy prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre priznanie finančného zadostučinenia.

Žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojich práv spotrebiteľa bola v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4Csp/27/2017 úspešná. Bezpochyby právo na zadostučinenie má, nakoľko tento, nie iný výklad znenie zákona neumožňuje.

Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj k zadostučineniu, na ktoré má mať spotrebiteľ, úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa nárok, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

7. Zadostučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a v „facere“ znamená „činiť“ (podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t.j. urobiť za dost'). V právnej teórii základ dania za dost' spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nielen reštitučným obnovovacím

nárok. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku. Nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky, v rozhodnutí 3Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu – voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy, nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český aj slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

Podľa odvolacieho súdu je neprijateľné a nezodpovedajúce povahe civilného, v širšom ponímaní súkromného práva to, aby civilná sankcia bola chápaná ako trest. Civilná sankcia môže v súlade s povahou súkromného, práva smerovať iba k obnoveniu narušenej rovnováhy, nie k potrestaniu zodpovedného subjektu. Primerané zadosťučinenie v peniazoch preto môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. Primerané finančné zadosťučinenie tiež vo všeobecnej rovine nemá a nemôže suplovať iné právne inštitúty, najmä nie bezdôvodné obohatenie, ani náhradu škody.

8. Vychádzajúc z predpokladov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku bolo potrebné posúdiť v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobou kvantifikovaný nárok.

Žalobkyňa v dôvodoch k výške, v ktorej uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie uviedla, že jej nárok zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 2.921,59 eura. Žalobkyňa si preto nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnila vo výške sumy, o ktorú bol žalovaný bezdôvodne obohatený, teda v sume 2.921,59 eura. Z týchto dôvodov vyplýva, že žalobkyňa nárok na primerané finančné zadosťučinenie neodvodzovala z toho, že v konaní, na ktoré odkazovala, bolo rozhodnuté aj o neprijateľných zmluvných podmienkach. K samotnému dôvodu, v tom zmysle, aký dosah na jej osobné pomery malo konanie, v ktorom bolo rozhodnuté o vydaní bezdôvodného obohatenia, nič neuviedla. V žalobe nie je žiadna zmienka, tvrdenie, ani iný dôkazný prostriedok v tomto smere.

Za tejto situácie kritériu primeranosti finančného zadosťučinenia, proporcionality, nemohla podľa odvolacieho súdu zodpovedať čiastka, ktorú súd prvej inštancie uložil zaplatiť žalovanému, teda čiastka, ktorú ako primerané finančné zadosťučinenie priznal žalobkyňi, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie vo výške 1.460 eur nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach preukázané, argumentačne nebolo podložené ani súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 100 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku žalobu zamietol. Suma 100 eur je po celkovom zhodnotení veci sumou postačujúcou, zodpovedajúcou tej skutočnosti, že žalobkyňa bola v konaní úspešná. Žalovanému bolo uložené vydať jej sumu bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodov súdom v tom čase zistenej a tvrdenej absencii náležitostí zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu. Vydanie bezdôvodného obohatenia samé osebe je v istom zmysle benefitom v pomeroch žalobkyne, ktoré predstavuje úbytok v majetkovej sfére žalovaného. Žiadne iné okolnosti žalobkyňou tvrdené neboli. Suma 100 eur je po celkovom zhodnotení veci sumou postačujúcou a je tak primeraným finančným zadosťučinením žalobkyne.

9. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

10. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, 2, podľa § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisela od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalujúcu stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Žalobkyňa bola v konaní čo do základu nároku plne úspešná, a to tak čo sa týka prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, preto odvolací súd priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).